

Sygn. akt **IC 1256/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **M. H.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz powoda **M. H.** kwotę 10.494,04 złotych (dziesięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt cztery złote cztery grosze), wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 10.094,04 złotych (dziesięć tysięcy dziewięćdziesiąt cztery złote cztery grosze) od dnia 22 lipca 2018 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 400,00 złotych (czterysta złotych) od dnia 29 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz powoda **M. H.** kwotę **5.643,00 złotych** (pięć tysięcy sześćset czterdzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600,00 złotych (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **242,91 złotych (dwieście czterdzieści dwa złote dziewięćdziesiąt jeden groszy)** tytułem wydatków poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa.

Sygn. akt 1256/18

UZASADNIENIE

Powód M. H. złożył w dniu 10 grudnia 2018 roku pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zasądzenie kwoty 10.494,04 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 10.094,04 złotych od dnia 22 lipca 2018 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 400,00 złotych od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, iż roszczenia dochodzi w zwiadu ze zdarzeniem - kolizją drogową z dnia 21 czerwca 2018 roku – w której uszkodzeniu uległ jego pojazd H. (...) o nr rej. (...).

Samochód sprawy szkody był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

21 czerwca 2018 roku powód dokonał zgłoszenia szkody zakładowi ubezpieczeń,

Zakład ubezpieczeń uznał swoją odpowiedzialność do kwoty 16.808,66 złotych.

Według powoda wysokość szkody to kwota 26.902,70 złotych, co wynika ze sporządzonego dla niego przez zleceniobiorcę kosztorysu naprawy.

Obniżenie kosztów, zdaniem powoda, wynikało z zastosowania części nieoryginalnych, jak również przyjętych nieproporcjonalnie niskich kosztów robocizny oraz potrąceń amortyzacyjnych, zaś roszczenie o odszkodowanie należne jest niezależnie od tego czy naprawa została wykonana.

Ponadto powód dochodził kwoty 400,00 złotych tytułem kosztów poniesionych w postępowaniu likwidacyjnym, na dowód czego przedłożył zapłaconą fakturę – z tytułu kosztorysu.

(stanowisko powoda, pozew, k. 3-6 oraz pismo na k. 37- 40)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa

W uzasadnieniu wskazał, iż nie kwestionuje odpowiedzialności za szkodę co do zasady, ale uważa, że wypłacone przez ubezpieczyciela odszkodowanie w całości kompensuje powstałą szkodę.

Pozwany w toku likwidacji szkody wskazał powodowi dane serwisu należącego do tzw. sieci naprawczej (...) S.A., który przeprowadziłby naprawę pojazdu powoda za kwotę odszkodowania zaakceptowaną przez pozwanego, z uwzględnieniem części oryginalnych i rabatu za materiał lakierniczy,

Skoro powód nie skorzystał z oferty pozwanego tym samym przyczynił się do powiększenia rozmiaru szkody.

W tym zakresie pozwany powoła się na przekazaną poszkodowanemu informację w piśmie z dnia 29 czerwca 2018 roku.

Pozwany zakwestionował również dochodzenie kosztu kosztorysu jako niekoniecznego.

(stanowisko pozwanego, k. 20-22 oraz k. 89)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 czerwca 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzeniu uległ pojazd powoda H. (...) o nr rej. (...). Sprawca szkody był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

21 czerwca 2018 roku powód dokonał zgłoszenia szkody zakładowi ubezpieczeń.

Pozwany sporządził w dniu 21 czerwca 2018 roku kalkulację naprawy pojazdu na kwotę 16.808,66 złotych. Za prace blacharsko- lakiernicze zastosował stawki 49 złotych za roboczogodzinę. Jako części wskazane zastosował części oryginalne.

Jednocześnie skierował do powoda pismo z dnia 29 czerwca 2018 roku, w którym wytypował warsztat do naprawy: (...) S. ulica (...). Wskazał, iż powód ma przekazać warsztatowi otrzymaną kwotę odszkodowania, zaś zakład naprawczy przekaże brakującą część.

Kwota wskazana w kalkulacji ubezpieczyciela została wypłacona powodowi.

Powód od wydanej decyzji ubezpieczyciela złożył reklamację, ale w złożonej reklamacji, ani w innych pismach nie zażądał od ubezpieczyciela faktury za kosztorys. kosztów sporządzonej kalkulacji, ani też nie przedłożyć faktury za jej wykonanie.

(okoliczności niesporne, także akta szkodowe)

Biegły sądowy w sporządzonej opinii wskazał, iż:

- wysokość kosztów naprawy pojazdu wynosi 28.347,69 złotych,
- użycie części nowych i oryginalnych jest konieczne,
- pomimo naprawy przy użyciu części nowych i oryginalnych nie dojdzie do zwiększenia wartości pojazdu w stosunku do jego wartości sprzed szkody,
- w wyniku naprawy pojazdu przy użyciu części nowych i oryginalnych nie dojdzie do utraty wartości pojazdu w stosunku do jego wartości sprzed szkody.

(opinia, k. 50-76)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony, dowodu z opinii biegłego sądowego M. P..

Powód pomimo prawidłowo doręczonego wezwania nie stawiał się celem przesłuchania, a zatem Sąd pominął dowód z przesłuchania strony.

Oceniając zebrany materiał dowodowy Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować autentyczność przedstawionych przez strony dokumentów prywatnych w postaci akt szkody, czy też korespondencji stron. Zważyć bowiem należało, że żadna ze stron nie podniosła w toku niniejszego postępowania zarzutów co do autentyczności tych dokumentów, a nadto wymienione powyżej dokumenty zostały podpisane i nie noszą żadnych znamion podrobienia czy przerobienia. Dodatkowo, Sąd miał na uwadze, że żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod wyżej wskazanymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

W zakresie dotyczącym złożonych kalkulacji przez strony Sąd nie uznał ich za podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie naprawy ile jako wyraz stanowiska stron.

W powyższym zakresie Sąd oparł się na dowodzie z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P., którą Sąd uznał za wiarygodną.

Zdaniem Sądu opinia ta została sporządzona rzetelnie i fachowo, z uwzględnieniem całokształtu materiału dowodowego, a nadto została napisana w sposób jasny, zrozumiały i nie zawiera luk czy sprzeczności. Przedstawione przez biegłego wnioski, co do wysokości kosztu naprawy pojazdu oraz jego wartości w stanie przed i po powstaniu szkody w dacie zdarzenia są kategoryczne, dobrze uzasadnione, a także nie budzą wątpliwości Sądu w świetle zasad logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Z uwagi na fakt, że sprawcą szkody był kierowca pojazdu objętego ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej na podstawie umowy zawartej z zakładem ubezpieczeń, podstawę roszczenia stanowiły przepisy art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 8241 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Na mocy natomiast art. 8241 § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne znaczenie miały także przepisy art. 361 § 2 k.c., zgodnie z którym w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz art. 363 § 1 k.c., który stanowi, że co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W powyższej sprawie powód dochodził należności z tytułu odszkodowania w związku uszkodzeniem pojazdu w wypadku, którego sprawcą była osoba objętą ubezpieczeniem OC u pozwanego.

Pozwany nie kwestionował odpowiedzialności za szkodę co do zasady.

Przedmiotem zarzutów pozwanego była wysokość dochodzonego odszkodowania. Pozwany uważał, iż dotychczas wypłacone odszkodowanie oparte na sporządzonej przez niego kalkulacji kompensuje w całości szkodę poniesioną przez powoda. Ponadto powoływał się na złożoną powodowi w toku postępowania likwidacyjnego ofertę naprawy pojazdu przez warsztat znajdujący się w sieci naprawczej ubezpieczyciela. Nie skorzystanie przez powoda z oferty pozwanego zostało przez niego uznane jako przyczynienie się do powiększenia rozmiaru szkody.

Ponadto pozwany kwestionował zasadność dochodzenia kosztów kosztorysu sporządzonego przez powoda.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2003r., IV CKN 387/01, L., uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001r., III CZP 68/01, OSPiKA 2002, nr 7-8, poz. 103; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1988r., I CR 151/88, niepublikowany).

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 czerwca 1988 r., I CR 151/88, L. „roszczenie o świadczenia należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej (OC) z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana.

Wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen ich ustalenia. Naprawa pojazdu przed uzyskaniem świadczeń od zakładu ubezpieczeń i jej faktyczny zakres nie ma zasadniczego wpływu na powyższy sposób ustalenia ich wysokości”.

Podzielając powyższą linię orzecznictwa należy stwierdzić, że dla ustalenia wysokości szkody nie ma znaczenia okoliczność, czy poszkodowany dokonał naprawy pojazdu, jaki poniósł z tego tytułu wydatek, ani też czy sprzedał pojazd po powstaniu szkody. Z przytoczonych orzeczeń jednoznacznie wynika, że szkodą jest już sam fakt pogorszenia stanu pojazdu, a wysokość szkody uzależniona jest jedynie od ekonomicznie uzasadnionych kosztów jego naprawy bez względu na to, czy naprawa ta w ogóle nastąpiła lub ma nastąpić.

Mając na względzie powyższe Sąd oparł wysokość ustalonego odszkodowania na ustaleniach wskazanych w opinii biegłego, która nie była kwestionowana przez strony. Z ustaleń biegłego wynikało, iż Biegły sądowy w sporządzonej opinii wskazał, iż:

- wysokość niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu powoda powstałych wskutek kolizji drogowej z dnia 21 czerwca 2018 roku z uwzględnieniem przeciętnych stawek stosowanych przez zakłady naprawcze na terenie T. za roboczogodzinie prac blacharskich, mechanicznych i lakierniczych wynosi 28.347,69 złotych,

- użycie części nowych i oryginalnych jest konieczne,

- pomimo naprawy przy użyciu części nowych i oryginalnych nie dojdzie do zwiększenia wartości pojazdu w stosunku do jego wartości sprzed szkody,

- w wyniku naprawy pojazdu przy użyciu części nowych i oryginalnych nie dojdzie do utraty wartości pojazdu w stosunku do jego wartości sprzed szkody.

Różnica między tak ustaloną wartością, a wartością wypłaconą przez zakład ubezpieczeń była wyższa od kwoty dochodzonej przez powoda, ale powód nie rozszerzył powództwa, a zatem Sąd orzekł w zakresie wyznaczonym żądaniem pozwu.

Sąd nie uwzględnił zarzutu strony pozwanej o przyczynieniu się powoda do zwiększenia zakresu szkody przez nie przyjęcie z jego strony oferty naprawy pojazdu we wskazanym przez pozwanego zakładzie naprawczym współpracującym z pozwanym. W tym zakresie pozwany oparł się na treści maila z dnia 29 czerwca 2018 roku skierowanego do powoda. W ocenie Sądu z treści załączonego pisma nie można wywieść wniosku co do tego, iż w przywołanym zakładzie naprawczym naprawa miała zostać dokonana według wartości wskazanej w kosztorysie ubezpieczyciela, jak również na warunkach w tym kosztorysie określonych, w tym w oparciu o części oryginalne. W treści maila ubezpieczyciel jedynie poleca wskazany warsztat naprawczy, oraz gwarantuje naprawę w możliwie krótkim terminie, przy czym powód miał dokonać zapłaty kwoty objętej decyzją ubezpieczyciela, zaś ubezpieczyciel miał przekazać pozostałą brakującą część. Tym samym nie można uznać, aby wskazany mail stanowił o możliwości dokonania naprawy w oparciu o wartość wskazaną w kosztorysie, tym bardziej, iż kosztorys ten choć odnosił się do części oryginalnych (co do których mail z kolei się nie wypowiadał) to oparty by na zaniżonych stawkach – 49/49 złotych za roboczogodzinę - uznanych za biegłego za praktycznie niespotykane oraz całkowicie odbiegające od realiów rynkowych.

Ponadto w ocenie Sądu co do zasady zakład ubezpieczeń nie ma również prawa narzucać poszkodowanemu sposobu naprawienia szkody w pojeździe, jak również w sytuacji gdy ten decyduje się na naprawę pojazdu narzucać warsztat, w którym pojazd zostanie naprawiony. W ocenie Sądu polecenie warsztatu może stanowić wyraz niewiążącej oferty, zaś nie skorzystanie z niej przez poszkodowanego nie może być traktowane w kategoriach przyczynienia się do zwiększenia szkody. Wybór zakładu naprawczego pozostaje również w związku z zaufaniem i nie może być przedmiotem narzucenia przez ubezpieczyciela.

Sąd uwzględnił również w całości jako zasadny koszt sporządzonego przez poszkodowanego kosztorysu na etapie przed procesowym, albowiem stanowił on podstawę wyliczenia należności dochodzonej na etapie procesu w reakcji na zaniżony kosztorys przedstawiony przez ubezpieczyciela.

Niemniej jednak mając na względzie to, iż powód nie przedstawił tego kosztu na etapie przed procesowym odsetki za opóźnienie od tej wartości Sąd naliczył od dnia 29 stycznia 2019 roku, to jest po upływie tygodnia od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. (k. 19)

W zakresie należnego odszkodowania sąd uwzględnił odsetki od dnia 22 lipca 2018 roku – zgodnie z żądaniem pozwu i mając na względzie dzień zgłoszenia zakładowi szkody (21 czerwca 2018 roku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 kpc w zw. z § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych mając na względzie to, iż powód wygrał proces w całości.

Koszty poniesione przez powoda to: opłata sądowa od pozwu w kwocie 526,00 zł, zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego (1.500 zł), a także kosztów zastępstwa procesowego (3.617 zł) tj. w łącznej wysokości 5.643,00 złote.

Ponadto, na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 3, art. 8 ust.1 i art. 83 i 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 z późn. zm.) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego koszty wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Gdyni na pokrycie kosztów opinii biegłego sądowego w wysokości 242,91 zł.